



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ, perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa**

Et In octo Partes ... distincta ...

De Deo Vno, & Trino

**Vindalium, 1646**

Sect. VI. De inæqualitate visionis.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38742**

supposito: nomen bonus, sapiens, iustus, &c. per modum compositi ex subiecto, & accidenti; nomen verò bonitas, sapientia, iustitia, per modum entis incompleti.

---

## SECTIO. VI.

*De inaequalitate visionis.*

### CONCLUSIO I.

**I**Nter visiones beatorum nulla est inaequalitas specifica, non tamen omnes beati sunt æquales in perfectione beatitudinis essentialis. ) Prima pars probatur contra Maiorem, tum quia gloria respōdet gratiæ, at hæc est eiusdem speciei, in omnibus beatis, ergo & illa: tum quia tunc actus sunt eiusdem speciei, quando concurrunt principia eiusdem speciei, idemque modus tendendi in obiectum primum, quod hic contingit; cum omnes beati eleuentur ad visionem beatificam per lumen eiusdem rationis, tendantque ad videndum Deum clarè ut in se est; tum denique quia quantumuis visio aliqua  
creata



creata perfecta sit, potest alia longè inferior adeò intendi. vt ad eius, perfectionem pertingat, quod tamen fieri nõ posset si distinguerentur specie.

Vnde intelligis non tantum visiones hominum beatorum esse eiusdem speciei inter se, sed etiam collatas cum visionibus Angelorum. Siquidem non obstante differentia specifica, quæ ex communiore sententia reperitur inter intellectum humanum & Angelicum, vterque per lumen gloriæ, eodem modo eleuatur ad videndum Deum vt in se est; & præterea fieri potest vt homo æquè perfectè videat Deum ac Angelus, imò perfectiùs, vt constat de factò in Christo, atque etiam in beata Virgine, quæ exaltata est super choros Angelorum ad cœlestia regna.

„ Dices; quod visiones beatificæ ferantur in Deum, vt in se est, id non sufficit, vt omnes sint eiusdem speciei; quia aliàs sequeretur, ipsam visionem increatam, qua Deus seipsum, vt in se est, contemplatur, esse eiusdem speciei cum nostra. Respondeo negando id sequi, quia visiones beatorum tendunt ad videndum Deum, vt in se est, modo essentialiter finiro, & non comprehensiuo: at Deus seipsum videt, modo essentiali-

de Deo. E



ter infinito, & comprehensiuo; qui duo modi plusquam specie differunt.

Secunda pars certa est ex fide, & probatur 1. ex verbis illis Ioan. 14. In domo Patris mei mansiones multæ sunt quæ cõmuniter à Patribus intelliguntur de inæquali participatione gloriæ, vt & illa 1. Corinth. 13. Sicut stella differt à stella in claritate, sic erit resurrectio mortuorum 2. ex Concil. Florentino in litteris vnionis vbi id definitum fuit 3. ratione, nam in sanctis sunt merita valde inæqualia, vt perspicuum est, ergo & gloria inæqualis iuxta illud Apost. 1. Corinth. 13. vnusquisque mercedem propriam accipiet secundum suum laborem.

„ Dices 1. cum Iouiniano, omnibus etsi inæqualiter in vinea laborantibus, redditam esse, Matth. 20. æqualem mercedem, nempe singulis vnum denarium, per quem intelligitur beatitudo. Respondeo ex S. Thoma 1. 2. quæst. 5. art. 2. ad 1. per denarium intelligi beatitudinem obiectiuam quæ vna est omnium; non formalem, in qua inæqualitas contingit.

„ Dices 2. beatitudo est summum bonum cuiusque beati; at non potest aliquid esse maius summo bono ergo re-



pugnat quòd vnus sit beator alio. Respondeo, beatitudinem formalem non tam esse summum bonum, quàm participationem summi boni; qua non repugnat aliquid dari maius, vel intensius.

CONCLUSIO II. Visio beatifica omnino commensuratur cum lumine gloriæ, ita vt duo habentes æquale lumen æqualiter Deum videant, etsi quoad intellectum sint inæquales.) Probatur 1. à posteriori, quia si visio Dei non commensuraretur cum solo lumine gloriæ, sequeretur eam non tribui iuxta proportionem meritorum, quod fidei repugnat: sequela ostenditur, quia si duo quoad intellectum inæquales habeant merita æqualia, vterque recipiet æquale lumen: vnde si cum æquali lumine potest intellectus perfectior melius Deum videre, qui perfectiorem habet intellectum erit beator, etsi non habeat maius lumen, aut maiora merita.

Probatur 2. à priori, nam intellectus creatus quantumuis perfectus, nihil ex se potest ad visionem beatificam sine lumine gloriæ; quare quod magis aut minus Deum videat, hoc non potest oriri nisi ex maiori vel minori lumine gloriæ: sequela patet, quia vt se habet



simpliciter ad simpliciter, ita magis, ad magis, ut inquit Philosophi. Confirmatur, nam tota visio Dei est supernaturalis, quod falsum esset, si pars tantum illius aliqua responderet lumini gloriæ, alia verò perfectioni naturali ipsius intellectus.

„ Nota 1. quantitatem actionis sumi à quantitate causæ totalis & completæ, quando vtraque causa ex se aliquid potest ad effectum; non autem si vna nihil possit, nisi quatenus eleuatur ab alia. Vnde cum intellectus creatus nullo modo possit Deum videre, sine lumine gloriæ, sequitur quantitatem, seu perfectionem visionis beatificæ non esse desumendam, à nobiliori intellectu, sed à maiori lumine.

„ Nota 2. non mirum esse quòd visus acutior melius videat colorem, cum æquali lumine, siquidem lumen corporeum non se tenet ex parte potentia, sed ex parte obiecti. At vero lumen gloriæ se tenet ex parte potentia, eamque eleuat ad actum superantem vim eius naturalem: quare nequit illa agere, nisi iuxta proportionem talis eleuationis.